

EDİTÖRDEN

Ülkemizde yaşanan ekonomik iniş çıkışların yanı sıra tıbbın pek çok dalında gelecek kaygılarının gittikçe tırmanan bir hız kazandığı şu günlerde Bültenimizin yeni sayısını çıkarabilmenin mutluluğu içerisindeyiz.

Yaşamı planlarken hedefimizin ne olması gerektiği konusunda etkilendiğimiz pek çok noktada umutsuzluk tohumlarının yeşerdiğini görmenin, özellikle bilim dalımıza yeni katılan genç arkadaşları ciddi bir biçimde kaygılandırıldığını biliyoruz. Tabii ki Adli Bilimlerin hiçbir parçasını yaşamın içerisinde kopararak bir koruma çemberi içerisinde besleyemeyiz. Ülkenin varolan gerçeklerinden, toplumsal hareketlerden ya da ekonomik sürprizlerden ayrı bir Adli Tıp ve Adli Bilimler yapısı oluşturamayız. Oysaki çalışmalarımızın ulusal ve uluslararası düzeyde var olduğunu göstermek, hele ki bunu çıkmaya başladığı günden bu yana eksiksiz sizlere ulaşılabilmeyi başaran bültenimizde ortaya koymak, bu alanda bizleri daha da güçlendirecektir.

Avrupa Birliği uyum çalışmaları içerisinde bizlerin uzun yıllardan beri hep tartıştığımız, pek çoğumuzun da hayali olan adli tıp uzmanlığı eğitiminin daha sağlam temellere oturması çalışmaları da özveriyle sürmektedir. Bu güne kadar pek çoğumuzun 2 yıl olarak aldığı adli tıp uzmanlık eğitimi, hatta bazılarımız 1 yıl da tamamladığı bu eğitim uluslararası düzeyde bizimle aynı paralelde çalışan pek çok meslektaşımızın eğitiminden geri kalmaktadır. Kişinin özeleştirisi yapabilmesi ona geleceğe güvenle yaklaşma gücünü verir. O nedenle geçmişi değerlendirip, varolan gerçekleri de gözardı etmeksizin durum tespiti yapmamız ve eksikleri giderme hususunda gerekli mücadeleyi vermemiz bizlerin yeni meslektaşlarımıza görev teslimi yapmadan önce boynumuzun borcudur.

Adli tıp uzmanlık eğitimi süresi hiç kuşkusuz ki en az 4 yıl olmalıdır. Sadece sürecin uzunluğu değil, içeriğinin de bizlere yaraşır niteliklerle donatılması gerekmektedir.

Genç arkadaşlarımız çalışkan ve umut dolular. Bizlere ise onlara yolu açmak ve o yolda güvenle yürümelerini sağlamak düşüyor. Bu fırsatları da hep birlikte yaratacağımıza yürekten inanıyoruz.

Şebnem Korur Fincancı

EDITORIAL

We are glad to be able to publish the new journal in the days of economic instability as well as deep concerns about the future of the medicine in Turkey.

We are aware that at the point of planning the life, confronting with the emergence of hopelessness worries especially the young colleagues newly joining the scientific field. Naturally, we cannot preserve and nurture any component of the Forensic Sciences just by cutting its ties with life in a protective attitude. It is impossible to establish the structure of Forensic Medicine and Sciences free of the realities of the country, social movements or economic surprises. However, to express our studies at the national and international level, especially through our journal which succeeded to be published uninterrupted, will strengthen us.

Within the context of adoption to the EU, the task of strengthening the basis of Forensic Medicine Education, the dreams of many of us for many years, is still carried on. Two years and even one year of postgraduate education have been too short in compare to the international standards. Self criticism gives us the strength to grab the future. Therefore it is our task to define the facts, evaluating the past with respect to current situation and determining the deficiencies and fight against them before assigning the fiels to new colleagues.

Undoubtly the minimum postgraduate education period for forensic medicine should be four years. Not only the length of time but also the content of the curriculum should be adequate and qualified.

Our young colleagues are smart and hopeful. It is our task to prepare the way for them and let them go on safely. It is our belief that we will create these opportunities together.

Şebnem Korur Fincancı